

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

לפני **כבוד השופטת בכירה טל תדמור-זמיר**

בעניין: **הנאשימה** מדינת ישראל

נגד

הנאשם אריק איידלמן ע"י ב"כ עוה"ד יצחק לוי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פריצה לבניין שאינו משמש למגורים, היזק בזדון, והחזקת סכין שלא כדין.

כתב האישום

1. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 23.6.23 סמוך לשעה 16:23, הגיע הנאשם לסניף מק'דונלדס ב"קריון" בקרית ביאליק והחל לדחוף את התריס החשמלי שמעל דלפק השירות עד שהתריס התעקם. בהמשך, הנאשם טיפס על הדלפק, בעודו ממשיך להעלות את התריס באמצעות לחיצה על הכפתור החשמלי ונכנס לסניף. שוטרים הוזעקו למקום ובעוד הנאשם לווה על ידי אחד השוטרים, הוא ביקש לגשת לסניף "סופר פארם", כדי לקנות תקופה שלה הוא זקוק. בהגיעו לסניף, הנאשם ניגש לעגלה שהכילה 2 שקיות, שבהן הנאשם החזיק סכין יפני בעל להב מתקבע באורך 2 ס"מ. כתב האישום מלמד כי במעשיו הנאשם גרם לתריס של סניף מק'דונלדס נזק בשווי של 4,961 ₪.

תסקיר המבחן

2. **התסקיר מיום 4.1.26** מלמד כי הנאשם, רווק בן 40, השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, שירת שרות צבאי חלקי ושחרר על רקע בריאותי וקשיי הסתגלות. עוד עולה מהתסקיר כי לאורך השנים הנאשם עבד בעבודות שונות, ברם לאחר שאובחן כסובל מהפרעה דו-קוטבית, הוא הפסיק לעבוד ומתקיים מקצבת נכות. התסקיר מוסיף ומלמד כי הנאשם מצוי במעקב פסיכיאטרי, מטופל תרופתית ומלווה במסגרת סל שיקום.

עמוד 1 מתוך 8

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

בהתייחס לעבירות מושא ההליך דנן, הנאשם מסר כי ביצע אותן על רקע מצוקה נפשית וחוסר שקט פנימי. לדבריו, הוא פעל באופן אימפולסיבי, מבלי לשקול את השלכות מעשיו, והכיר בכך שמעשיו גרמו נזק לרכוש והובילו להתערבות גורמי אכיפת החוק.

בהתייחס לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם מסר כי בעבר עשה שימוש באלכוהול באירועים מיוחדים, ברם הפסיק את השימוש לחלוטין וחדל גם משימוש בקנאביס, כשנוכח לדעת כי זה משפיע עליו לרעה ואף הוביל לאשפוזים פסיכיאטריים. לצד האמור, הנאשם תיאר דפוסי התנהגות התמכרותית בתחום ההימורים והמסחר בבורסה ובקריפטו. בדיקת שתן שהנאשם מסר העידה על שרידי סם, ברם הוא טען שהממצאים עשויים להיות קשורים לטיפול התרופתי שאותו הוא נוטל ושחידש את הקשר עם גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות והוא צפוי להתחיל טיפול מחדש.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לעבד באופן מעמיק את רצף הבחירות והפעולות שהובילו אותו לביצוע העבירות, תוך מיקוד בנסיבות ובמצבו בעת האירוע וכי לאור מצבו הנפשי, במצבי דחק הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת את התנהלותו. עוד עלה רושם כי אין לנאשם דפוסי עבריינות מושרשים ומכאן שירות המבחן העריך שקיים סיכון להישנות עבירות נוספות, שניתן לצמצם באמצעות ליווי טיפולי ופיקוחי מותאם והמליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנה בטיעונו הכתובים לעובדות כתב האישום, לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-16 חודשי מאסר. עוד הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, כמו גם לתסקיר שהתקבל בעניינו ולהערכה כי קיים סיכון להישנות העבירות.

בטיעונו בעל פה ב"כ המאשימה טען כי אין הלימה בין המלצת שירות המבחן ובין עברו של הנאשם, שכולל מאסר על תנאי בר הפעלה וביקש להטיל על הנאשם מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר ולהטיל מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לנפגע העבירה והתחייבות.

4. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם נכנס לסניף של מק'דונלדס כדי לחפש את האוזניות שלו ולא כדי לבצע גניבה או לגרום נזק וכי עצם המעשה מלמד על פגם בכושר השיפוט שלו. עוד הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו של הנאשם, כדי ללמד על מצבו הנפשי המורכב, וטען שיש בה כדי ללמד על קרבה לסייג ולהשפיע על מתחם העונש ההולם. בהתייחס לסכין, טען כי הנאשם החזיק אותו בין חפציו האישיים, ולא על גופו ולכן המתחם ההולם את מכלול הנסיבות, נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה,

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

את הבעת החרטה הכנה שלו וטען כי שירות המבחן אומנם לא התייחס למאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם, ברם בא בהמלצה טיפולית, לאחר שהבין שבבסיס העבירה לא התנהגות עבריינית אלא מצבו הנפשי המורכב של הנאשם. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, שתשרת את האינטרס הציבורי יותר מאשר שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח.

5. **הנאשם** אמר שלא הייתה לו כוונה פלילית במעשה, הוא מצוי בהליך שיקום במסגרת סל שיקום והולך כל שבוע למרכז להתמכרויות בקרית אתא.

מתחם העונש ההולם

6. אשר לחומרת העבירות והפגיעה בערכים המוגנים - עבירות של **פריצה לבנין שאינו משמש למגורים והיזק לרכוש** פוגעות בערכים שעניינם שמירה על קניינו של הפרט, על שלוות נפשו של המחזיק בנכס ועל זכותו ליהנות מקניינו באין מפריע. עבירה של **החזקת סכין שלא כדין** נועדה להגן על הפרט מפני פגיעה בגופו, ולסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תרבות הסכינאות" (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09)).

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירה של **פריצה לבית עסק** נע סביב מספר חודשי מאסר בפועל, כאשר ניתן משקל לשאלה אם לביצוע העבירה קדם תכנון, אם נלווה לה תחכום, אם היא בוצעה בצוותא, אם היא בוצעה תוך שימוש בכלי פריצה, מה אופי הנזק שנגרם תוך ביצוע העבירה ומה שווי הרכוש שנגנב. מנעד הענישה בעבירה של **החזקת סכין** נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, כאשר ניתן משקל למיקום הסכין (על גופו של הנאשם או ברכבו); למקום שבו שהה הנאשם, כמלמד על פוטנציאל הסיכון; לסוג הסכין; לגודלו וכיוצ"ב. אביא להלן מספר דוגמאות, שניתן להקיש מהן לעניינינו, בשינויים המחויבים.

בהתייחס לעבירת ההתפרצות -

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 4893-07-17 **אליאור דהן נ' מדינת ישראל** (20.7.17), שאליו הפנתה המאשימה, הנאשם נכנס לבית עסק יחד עם אחר. השניים הזיזו חלון, עיקמו את הגדר החיצונית של העסק, את חלון ההזזה, שברו את ידית דלת העץ וגרמו לנזקים בתוך בית העסק, אך לא ביצעו גניבה בפועל. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, שאחר שנמצא כי הוא אינו כשיר לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הנפשי. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הזמין מהממונה על עבודות השירות חוות דעת עדכנית בעניינו של הנאשם ולאחר שנמצא כי הוא כשיר, הטיל עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

בת"פ (שלום חיפה) 29433-09-24 **מדינת ישראל נ' נתן בן שטריט** (24.11.24) הנאשם ניסה להתפרץ למספרה בכך שהגיע לחלק האחורי של העסק, ניגש לחלון חדש השירותים, עקר סורג ושבר שלב זכוכית בחלון, במטרה להיכנס למספרה. הנאשם הכניס את ידו מבעד לחלון לתוך המספרה ועקב כך, נפצע בידו ועזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק לחלון במספרה. נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל (מאסר על תנאי בן 6 חודשים הופעל במצטבר, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 14 חודשי מאסר בפועל).

בת"פ (חיפה) 54285-12-22 **מדינת ישראל נ' פרץ** (ניתן על ידי ביום 14.1.24) דובר בנאשם שנדון בגין שני אירועים. באירוע האחד הוא התפרץ למחסן של עסק לאירועים בכך שחתך את אוזני הנעילה של דלת המחסן, שבר את המנעול, פתח את דלת הכניסה, נכנס למחסן ונטל מתוכו עשרות בקבוקי אלכוהול וציוד הגברה בשווי מוערך של 30,000 ₪. באירוע השני הנאשם הגיע אל בית העסק "סנדוויץ בר" בחיפה, יחד עם אחר ובעוד האחר שומר מחוץ לעסק כשגופו מכופף, ניגש הנאשם לדלת הכניסה ועסק וניסה לפתוח אותה מספר פעמים באמצעות חפץ שזהותו אינה ידועה. משהניסיון לא צלח, הנאשם עזב את המקום, חזר בשנית עם חפץ חד שנחזה למברג, והתפרץ לבית העסק בכך שהחדיר את המברג לאזור הצילינדר ותוך הפעלת כוח פתח את הדלת ונכנס לעסק. באותן נסיבות הנאשם נטל מהעסק מכשיר סליקה, אייפד של חברת אפל, אייפון 8+ וכסף מזומן מקופת העסק, בסכום שאינו ידוע למאשימה. בהמשך, הנאשם יצא מבית העסק כשהרכוש הגנוב באמתחתו וכשעה וחצי לאחר מכן (סמוך לשעה 00:27) שב והתפרץ לבית העסק ונטל מתוכו אופניים חשמליים. נטען כי שווי הרכוש הגנוב מוערך ב 10,500 ₪. קבעתי כי מדובר בשני אירועים נפרדים, שהמתחם ההולם את הראשון שבהם נע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בפועל ואילו המתחם ההולם את האירוע השני נע בין מספר חודשי מאסר ובין 18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום גזרתי על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (חיפה) 37617-06-23 **מדינת ישראל נ' כיו** (ניתן על ידי ביום 3.12.23) דובר בנאשם שנדון בגין מספר תיקים. בחלק מהתיקים דובר בהתפרצויות לבתי עסק שונים, תוך שימוש בכלי פריצה (מעדר/מוטות ברזל), תוך גרימת נזק לבתי העסק וכאשר שווי הרכוש שנגנב מהם (ארגזי בירה וכלי עבודה) הוערך ב-7,000 ₪. קבעתי כי המתחם ההולם כל אחד מהתיקים נע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בפועל והטלתי על הנאשם, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, 16 חודשי מאסר בפועל (6 חודשי מאסר על תנאי הופעלו בחופף ובמצטבר, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל).

בת"פ (חיפה) 20887-11-22 **מדינת ישראל נ' לאוניד רוז'קוב** (3.7.23), שאליו הפנתה המאשימה, הנאשם התפרץ למשרדי עסק לאחר שהזיז חלון שהיה סגור, אך לא נעול וגנב ממנו "איי-רובוט" בשווי של כ-1800 ₪ ודיסק חיצוני של מחשב. נקבע מתחם שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל (2 מאסרים מותנים הופעלו - האחד בחופף והשני במצטבר - כך שקבע כי על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל).

בהתייחס לעבירה של החזקת סכין שלא כדין -

ברע"פ 1297/22 **דניאל ממן נ' מדינת ישראל** (1.3.22), שאליו הפנתה המאשימה, אושרר מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, לנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת "סכין מתקבעת" על מכנסיו; בעפ"ג (מחוזי מרכז) 14809-09-19 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (7.1.20), דובר בנאשם שהחזיק ברכבו, בין רגליו, סכין מתקבעת בעודו עומד בחניה בסופר. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם להימנע מהרשתו, קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שלושה חודשי מאסר והשית על הנאשם מאסר על תנאי וקנס. הנאשם ערער הן על הרשתו והן על חומרת העונש, ברם בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזר בו מהערעור; בת"פ (חיפה) 36218-05-23 **מדינת ישראל נ' ebreham** (ניתן על ידי ביום 9.9.25) נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל לנאשם שהחזיק בעיבורה של עיר סכין שאורך להב 18 ס"מ וסכין יפנית מתקבעת, שאותה החזיק הנאשם בתחנת דלק; בת"פ (קריות) 42136-05-20 **ישראל נ' מושלב** (21.10.21), נקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין 12 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בשתי עבירות של החזקת סכין; ובת"פ (חיפה) 18600-05-19 **מדינת ישראל נ' בלגודרסקי** (ניתן על ידי ביום 18.8.24) נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בודדים לנאשם שהחזיק ברחוב, בתוך שקית, חרב בעלת להב באורך של 30 ס"מ.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - עסקינן באירוע התפרצות שמצוי ברף התחתון של עבירות ההתפרצות. הנאשם התפרץ לסניף מק'דונלדס בקריון ללא תחום ומבלי שגנב מתוכו רכוש. עם זאת, יש ליתן את הדעת לזק שהנאשם גרם במהלך ההתפרצות - נזק בשווי של 4,961 ₪. אשר לסכין - מדובר בסכין יפנית בעלת להב מתקבע באורך של 2 ס"מ שהוחזקה בשקית עם יתר חפציו האישיים של הנאשם, בעגלת סופר שהייתה מרוחקת מהנאשם. בנסיבות, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה.

9. אשר למידת אשמו של הנאשם - סעיף 40ט (א) (5), (6), (7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם ניתן להתחשב, בין היתר, בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; ביכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו; ביכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה; ובמידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

בפסיקה נקבע כי "**מידת אחריותו המוסרית של העבריין למעשה שביצע נגזרת מגודל הפגיעה בתפיסת המציאות ובמידת השליטה שלו על מעשהו בשל מצבו הנפשי, ובהלימה לכך, על בית**

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

המשפט לגזור את עונשו לקולה או לחומרה... " (ע"פ 10416/07 דולינסקי נגד מדינת ישראל (7.12.09) פסקה 12 לפסק דינו של כבוד השופט עמית). עוד נקבע בפסיקה, כי על הטוען לקרבה לסייג האחריות הפלילית לפי סעיף 40ט(א)(9) לחוק, להוכיח ברמת הוכחה של מאזן הסתברויות את קיומו של קשר סיבתי בין מצבו הנפשי ובין ביצוע העבירה. נקבע שמקום שבו הוכח שבעת ביצוע האירוע נפגם כושר השיפוט של הנאשם או נפגעה יכולתו להימנע ממעשה העבירה, תיקבע קרבה לסייג, וזאת בשל פחות באשם המוסרי של הנאשם (ע"פ 7876/15 חמאמרה נ' מדינת ישראל (30.8.17); תפ"ח 481-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (26.3.23); ע"פ 4019/23 אבו סראי נ' מדינת ישראל (12.5.24)).

בענייננו, חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם מלמדת כי הוא אמנם לוקה בהפרעה דו קוטבית ובמהלך חייו אושפז פעמים מספר מחמת שהיה נתון במצב מאני פסיכוטי, לרבות מספר חודשים לפני ואחרי ביצוע העבירות הנדונות כאן, ברם הוא כשיר לעמוד לדין ולא נמצא קשר סיבתי בין מחלת הנפש שממנה הוא סובל ובין ביצוע העבירות. על כן, בהעדר הוכחה שבעת ביצוע העבירה כושר השיפוט של הנאשם היה פגום (אין די בטיעון לקוני של ב"כ הנאשם בעניין זה), איני סבורה כי חלה במקרה דנן קרבה לסייג.

10. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודש מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות, ובין 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

שאלת הפעלת המאסר המותנה

11. התדפיס ת/1 מלמד כי לנאשם הרשעה בודדת שניתנה בגין צירוף תיקים שעניינם עבירות רכוש וכי במסגרתה הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 3 חודשים, לבל ישוב ויבצע עבירות רכוש.

עיון בגזר הדין שניתן לנאשם באותו תיק (ת/2) מלמד כי התנאי שהוטל על הנאשם אינו כולל קביעה שנוגעת למשך תקופת התנאי. קביעת אורך תקופת התנאי (בין שנה לשלוש שנים) היא חובה סטטוטורית המוטלת על בית המשפט ואינה נקבעת באופן אוטומטי ובנסיבות, אני קובעת כי המאסר המותנה אינו תקף (ראו: סעיף 52(ב)(1) לחוק העונשין; ע"פ 1661/20 יאיר אוחנה נ' מדינת ישראל (21.6.20); ועפ"י (מחוזי י-ם) 36967-05-17 גמהור נ' מדינת ישראל (25.9.17)).

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

חריגה ממתחם העונש ההולם

12. בתיקון 113 לחוק העונשין הביע המחוקק דעתו כי יש ליתן לשיקולי שיקום משנה חשיבות, בקבעו כי זהו השיקול היחיד שמצדיק חריגה לקולה מ"מתחם העונש ההולם" (סעיף 140 לחוק). כך הביא המחוקק לידי ביטוי את חשיבות הליכי השיקום ועודד את בית המשפט להפעיל עקרונות של משפט טיפולי במקרים המתאימים, כאשר שוכנע כי אכן יש כלים שבאמצעותם ניתן לשלב טיפול וענישה ובדרך זו להביא את הנאשם שבפניו לשינוי אורחות חייו (ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18)).

13. לאחר ששמעתי/קראתי את טיעוני הצדדים לעונש, בחנתי את התסקיר שהונח בפניי ושמעתי את דברי הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש, באתי לכלל מסקנה כי במקרה דנן יהא זה צודק לחרוג ממתחם העונש ההולם. אנמק.

הנאשם, שנמצא במצב נפשי מורכב, ביצע את העבירות לפני קרוב לשלוש שנים, על רקע מצוקה נפשית וחוסר שקט פנימי, ומאז לא שב לבצע עבירות.

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה ואמפטיה על הפגיעה שגרם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסי עבריינות מושרשים וכי מעורבותו בפלילים היא תוצר של מצבו הנפשי. ועוד, ממסמך שהוצג בדיון היום לעיוני, עולה כי הנאשם חידש את הקשר עם גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות לאחר תקופה שבה לא היה מצוי בטיפול ובחודש ינואר החל טיפול שכולל שיחות פרטניות אחת לשבוע. שירות המבחן העריך שיהיה במסגרת הטיפולית כדי לסייע לנאשם ולהפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

14. בהתחשב במכלול הנימוקים שפורטו לעיל, אני סבורה כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם וכי שליחתו בעת הזו למאסר מאחורי סורג ובריח, עלולה להוריד לטמיון את ההתקדמות שהוא עשה ולהטותו מחדש אל דרך הפשע. עוד רואה להזכיר בהקשר זה כי גזירת עונש על מבצע עבירה אינה מטרה, אלא אך אמצעי להשגת תכלית הענישה - מניעת ביצוע עבירות תוך פגיעה בציבור. במקרה דנן, אני סבורה כי די בעונש צופה פני עתיד, כדי להשיג את תכלית הענישה מחד גיסא, מבלי להסיג את הנאשם לאחור מאידך גיסא.

סוף דבר

על כן, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 33190-09-24 מדינת ישראל נ' איידלמן

א. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של החזקת סכין שלא כדין.

ב. קנס בסך 2,000 ש"ח.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, החל מיום 31.5.26, באחת הדרכים הבאות:
בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

בית המשפט הסביר לנאשם משמעות צו המבחן והזהירו כי אם לא ימלא אחר הצו או יעבור עבירה נוספת, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולגזור עונשו מחדש.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ו, 26 אפריל 2026, בנוכחות הצדדים.

 טל תדמור-זמיר, שופטת בכירה